

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

МОРФОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ – ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Збірник тез доповідей
Науково-практичної конференції
(Суми, 23–24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

Аналіз даних планіметрії свідчить про незначне та недостовірне зменшення строків початку та повної епітелізації рани у тварин старечого віку при застосуванні хітозану відповідно до $13,50 \pm 0,15$ днів та $21,80 \pm 0,20$ днів при швидкості загоєння рани до $0,69 \pm 0,05$ мм/добу.

Таким чином, використання хітозану у тварин старечого віку при хімічному опіку не призводить до достовірного покращення процесів регенерації.

ВПЛИВ ЕТАНОЛУ НА СЛИЗОВУ ОБОЛОНКУ ЯСЕН ЩУРІВ

Шенітько В.І., Казакова К.С., Єрошенко Г.А., Лисаченко О.Д.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», кафедра гістології, цитології та ембріології, м. Полтава

Хронічне вживання алкоголю впливає на слизову оболонку рота безпосередньо, а також пригнічує секрецію малих слинних залоз і підвищує в'язкість слини. Відповідно, в слизовій оболонці відбувається напруження місцевого захисного бар'єру, що має проявлятися змінами представництва і локалізації лейкоцитів. Вивчення морфологічних змін органів при інтоксикації етанолом є актуальною проблемою сучасної медицини.

Метою роботи було встановлення особливостей клітинного складу і локалізації лейкоцитів у власній пластинці слизової оболонки ясен щурів при хронічній інтоксикації етанолом.

Роботавиконана на 20білихбезпородних щурах. 5 тварин склали контрольну групу та 15 – експериментальну, яким дошлунково 4 рази на добу вводили по 12 мг/кг 40% об. етанолу (у перерахунку на чистий алкоголь).

Тварин виводили з експерименту на 5, 9 і 12 доби шляхом передозування тіопенталового наркозу. Шматочки слизової оболонки ясен заключали в епон-812 за загальноприйнятою методикою. Напівтонкі зрізи забарвлювали поліхромним барвником.

Середню кількість макрофагів, лімфоцитів та плазмоцитів визначали за методом стандартних площин за допомогою мікроскопу з цифровою мікрофотонасадкою фірми Biogex 3. Статистичну обробку морфометричних даних проводили із використанням програми Excel.

Проведене морфометричне дослідження змін кількості лейкоцитів у власній пластинці слизової оболонки ясен щурів встановило, що в контрольній групі щурів середня кількість макрофагів в полі зору складала $2,24 \pm 0,03$, лімфоцитів – $2,36 \pm 0,08$, плазмоцитів – $2,37 \pm 0,09$. На 5 добу експерименту показник середньої кількості макрофагів вірогідно зменшився на 11 %. До 9 доби спостереження значення збільшилось на 28,5 %, порівняно з попереднім терміном і на 14 % вірогідно

перевищувало цифри в контрольній групі тварин. На 12 добу показник дещо зменшився, однак вірогідно від попереднього терміну експерименту не відрізнявся.

Показник середньої кількості малих лімфоцитів вірогідно збільшився на 5 – 9 доби на 25 %. Однак, на 12 добу експерименту значно зменшилась до $1,67 \pm 0,1$ в п/з.

Середня кількість плазмоцитів значуще збільшувалась на 5 і 9 добу, порівняно зі значеннями в контрольній групі щурів, на 55 % і 107 % відповідно. На 12 добу спостереження значення дещо зменшились, порівняно з попереднім терміном спостереження, але значно перевищували показник в контрольній групі.

Дослідження динаміки змін кількості макрофагів, лімфоцитів і плазмоцитів в складі власної пластинки ясен щурів при інтоксикації етанолом визначило активізацію неспецифічної ланки імунної відповіді, що проявляється стійким збільшенням середньої кількості макрофагів протягом експерименту.

Після збільшення на 5 і 9 добу середньої кількості лімфоцитів, відбувалось зменшення показника на 12 добу спостереження, що свідчить про ослаблення захисного бар'єру.

Кількість плазмоцитів збільшилась більш ніж вдвічі протягом експерименту, що є морфологічним підтвердженням напруженості місцевого імунітету.

ГІСТОСТРУКТУРА НИРОК ЩУРІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ТКАНИНОСПЕЦИФІЧНИХ ПЕПТИДІВ ЗА УМОВ ІШЕМІЧНО- РЕПЕРФУЗІЙНОГО УРАЖЕННЯ

Щудрова Т.С., Пасевич С.П., Копчук Т.Г.

Науковий керівник – проф. Заморський І.І.

Буковинський державний медичний університет, кафедра фармакології

Ішемічно-реперфузійне ураження (І/Р) – це головна причина клінічної маніфестації гострого ураження нирок та його наслідків, розвиток якого заснований на комплексній взаємодії між судинними, канальцевими та запальними факторами. Сучасні доклінічні дослідження спрямовані на пошук засобів для попередження та покращення перебігу І/Р, що здатні впливати на судинний тонус, обмежувати розвиток оксидативного стресу та запалення, а також захищати клітини канальців від ушкодження і сприяти їх регенерації у процесі відновлення.

Метою дослідження було вивчення впливу розроблених у Санкт-Петербурзькому інституті біорегуляції та геронтології (РФ) органоспецифічних пептидів: пептидного комплексу нирок (ПКН), трипептидів АЕД та EDL, які проявляють тканинспецифічну регуляторну та протекторну дію, на зміни гістоструктури нирок щурів на тлі І/Р.

Матеріали та методи. Досліди проведено на 35 статевозрілих нелінійних білих щурах масою 150-200 г. Тварин було розподілено на 5 груп (n=7): I група – контроль